

JAKO PAN TICHÝ JSEM SI NASTAVIL SVŮJ VLASTNÍ PROFIL NAPOŘÁD

Poklidný, ale ne tichý rozhovor s postavou pana Tichého ze hry Ladislava Smočka Podivné odpoledne Zvonka Burkeho a tak trochu také s hercem Vladimírem Voldřichem.

Pane Tichý, jak jste spokojený s vaším ztvárněním (cca 60x) panem Vladimírem Voldřichem?

Tak já myslím, že ten chlapec se snaží, že dělá, co může. Někdy je trochu nervózní, což mě u něho překvapuje, protože poslední dobou už nervózní nebývá, ale celkově jsem spokojen.

Máte něco společného jako postava pana Tichého s panem Voldřichem?

Těžká odpověď, nevím. Možná by to byla trochu tragédie, kdyby měl něco společného Voldřich s Tichým. Ale na druhou stranu si myslím, že se všichni, kteří se pokoušíme hrát, snažíme do každé postavy dát něco ze sebe. Nebo ji alespoň pochopit. Teď promluví jako Voldřich: pochopit pana Tichého nebylo vůbec těžké a ztotožnit se s ním také ne.

A myslíte si, že by naopak pan Tichý pochopil pana Voldřicha?

No samozřejmě, on totiž musí, nic jiného mu nezbyvá, protože Voldřich se ho zmocnil.

Vaši inscenaci Podivné odpoledne Zvonka Burkeho v režii René Vápeníka jsem viděla v Činoherním klubu, máte z této reprízy nějaký speciální zážitek?

Mám na to úžasnou vzpomínku, protože to bylo velice milé. Byli jsme samozřejmě potěšeni, že jsme si mohli zahrát v Činoherním

klubu v hlavním městě. A návštěva pana ředitele a pana Smočka v šatně po představení byla velice příjemná. To jsou takové ty chvílky, kterých amatérský herec zažívá málo, a jsou strašně fajn.

A co děláte, když nejste pan Tichý?

Jako Voldřich jsem, jak s oblibou říkám, uhoněný živnostník, dodávám k tomu: nezaměňovat s vyhoněným, ten je na tom lépe.

A co jste říkal na moment, kdy se objevil v mobilních telefonech váš vlastní profil – profil Tichý?

Odmítal jsem mít mobilní telefon, ale pak jsem odněkud zaslechl, že si někdo zvolí profil Tichý. Tak jsem si různě půjčoval mobily a všechny

měly profil Tichý, tak jsem si ho samozřejmě musel pořídit a jako pan Tichý jsem si nastavil svůj vlastní profil napořád.

Jak jste přišli na to, že oprášíte postavy z Podivuhodného odpoledne a oživíte je na Pikniku Volyně?

Nápad přinesl Renda Vápeník, že vytáhneme kostýmy, budeme rozdávat buchtu, každá z postav dostane při přehlídce funkci, protože u Podivuhodného odpoledne je spojení také s Piknikem - hrou, kterou tady místní soubor hrál a dokonce se s ní dostal na Hronov. Když jsem se dozvěděl, že bych měl být živým hlášením o vypnutí mobilních telefonů, tak jsem tím byl nadšen a po krátké konzultaci, kdy bylo deset návrhů zavrhnuto, přišel jedenáctý obyčejný nápad o mém profilu Tichý...

Co říkáte na přesun přehlídky činoherního a hudebního divadla sem do Volyně?

Jsem rád, že přehlídka je v Jižních Čechách, byl jsem tím moc potěšen. Byť nejsem rodák, žiju tady tak dlouho a rád skoro jako rodák. A že jde o Volyni, to jsem byl moc rád, protože mi přijde, že jsou tady na malém městě pro takovou akci ideální podmínky. Soubory si nepřipadají ztracené, je tady vše kousek a domácí atmosféra. Myslím, že je dobré, že nejde o hogo-fogo prostředí, ale že je normální.

rozhovor pokračuje na straně 4

De Facto Mimo Jihlava / režie: Martin Kolář

Pierre-Henri Cami: Kleštěnec z pralesa

LOŤ NÁM DESET LET PLESNIVĚLA

Rozhovor s Martinem Kolářem, režisérem a hercem divadla De Facto Mimo Jihlava

Co říkáš na názor některých lidí, že se Cami vůbec nedá přenést na divadlo?

To jsem slyšel už mockrát, ale právě proto jde o výzvu. Dělali jsme ho už kdysi dávno, jenže se třemi režiséry najednou, takže jsme se úplně neshodli a hráli málo. Loni jsem viděl Camiho v Ústí nad Orlicí a pak na Hronově od kluků ze Strakonice, tak jsem si vzpomněl, že jsme to dělali, a že to moc lidí nevidělo. Pořád jsme se o tom bavili a hlavně jsme měli loď, tak jsme vybrali některé jiné texty a slíbili si, že tam bude napůl CAMI a napůl my (CA-MY). Chtěli jsme dodat vizuální stránku a přitom nechat jeho naivitu, jak vše popisuje. Původně šlo o širokoúhlou inscenaci, kdy každý z příběhů je ohraničen pouze světly na úseku jeviště, ale to nešlo v divadle DIOD technicky.

Kdy vzniklo rozsekání jednotlivých povídek?

Tak jsme to měli vymyšlené už původně. Nově jsme ale využili i toho, že když se např. někdo nestihá převléknout, tak mu postava i kostým zůstanou do další povídky. Chtěli jsme tak všechno víc propojit, aby na konci vše splynulo v defakátový guláš. Nevím jestli se to povedlo... Doufám,

že ano. Vymýšleli jsme spojovák – jeden odchází a druhý už přichází – aby vše proplouvalo stejně jako loď.

A kdo je autorem lodí?

S nápadem přišel Jirka, a pak loď sám vyrobil, aby potom deset let plesnivěla v divadle. Teď ji opravil, přidal do ní kilo šroubků a lepidla, aby držela, a pořád chodí s novými nápady. Objevuje se s dalšími fórkami a zkouší, co je vtipné a co ne. A vymýšlí různé vychytávky (třeba hrneček na rum).

Nelákalo vás - vzhledem k "psaným" rekvizitám - jít s inscenací směrem na Loutkářskou Chrudim?

Vůbec ne. Ani s pohádkami, které hrajeme loutkové, na Chrudim nemíříme. Nemyslíme si, že jde o loutkářnu. Hrajeme stejně víc my a loutku máme jen proto, abychom se za něco schovali. Jednou nás chtěli na Chrudim pozvat s Mrkvajzníkama. Řekli nám, že by nám tam strašně vynadali, i když je to vtipné. Nakonec nás nepozvali. Těšili jsme se, protože bychom viděli rádi zase něco nového. **Jak se stane, že jihlavský soubor jezdí na krajskou přehlídku do Prahy?**

Už ani nevím, s čím jsme tam jeli poprvé, ale bylo to v Karlínském

spektu, kde byl bar, dalo se tam nocovat a byli jsme tam tři dny, spali tam a řádili. Tak od té doby se nám zdá, že Tříska je dobrá přehlídka. Taky se nám líbila porota, protože každý, kdo tam byl – Milan Schejbal, Kateřina Fixová, pokaždé někdo jiný – vždycky nám členové poroty sedli a rozuměli jsme všem.

-leh-

PŘESNOST SE VYPLÁCÍ

Skeče, mikrokomedie Pierra Henriho Camiho mají scénický potenciál, který však musí odpovídat určité dispozici inscenačního klíče. Především je to hra. Princip, který v sobě skrývá sílu zaměňovat uvolněnost za napětí, uklidnění za vzrušení. Elementy, které tvoří dramatickosti v tom nejširším slova smyslu. Dovednost jak ve smyslu slovního tak i mimoslovního jednání. Soubor De Facto Mimo z Jihlavy našel tento potenciál a je schopen obraz Camiho světa před námi vytvořit. Vor medúza je základním skečem inscenace Kleštěnec z pralesa. V tomto skeči se rodí další skeče (Věno osiřelé dívky, Drama v paláci Borgiů, Opilcovo dítě, Kleštěnec z pralesa), avšak nikoliv v celkové podobě, ale každý je ještě rozstříhán na expozici, zápletku a katarzi. Každý skeč používá osobitý žánr – respektive jeho parodii.

Vor Medúzy je obraz trosečnicků, kteří se objevili tváří tvář své záhubě. Jediný, kdo je schopen nám podávat zprávu o jejich stavu, je kapitán Kotlety – díky palubnímu deníku. Ovšem jeho úloha v inscenaci je ještě o něco složitější. Stává se – i když možná nechtěně – také průvodcem dalších použitých skečů. Pro zakomponování do jednoho skeče ještě zbývajících mikrokomedii tak, aby se divák neztratil v ději, by byla úloha průvodce dostačující. Otázkou je, zda by důslednější sledování vazby

mezi mentálním stavem trosečnicků a motivy jednotlivých skečů nevedlo k výraznější divadelnosti. Ve stavu ohrožení jen málo z nás myslí i na druhé. Což se v různých podobách objevuje v ostatních skečích.

Let camickým dobrodružstvím zakládá soubor De Facto Mimo z Jihlavy na herectví, které využívá jednotlivé žánry (němý film, muzikál, groteska atp.) tak, aby se herec prostřednictvím zvoleného žánru co možná nejvíce uvolnil a mohl být schopen držet jak slovní tak i mimoslovní výraz. Výraz, který navíc ve vztahu k vytvořené skutečnosti není konvenční, ale přímo antikonvenční. Takto se parodie stává součástí hereckého projevu.

Pronikám-li ale jako divák do inscenace a přijímám-li vytvářenou jevištní skutečnost, je moje vnímání stále citlivější a detailnější. Zvláště ve chvíli, kdy nositelem smyslu je detail gesta. V tomto místě mělo volyňské provedení Kleštěnce z pralesa nejslabší místo. V takto nastaveném „dobrodružství“ je totiž nutná až geometrická přesnost.

Je nepochybné, že zobrazit člověka odsouzeného na voru uprostřed moře s využitím dalších Camiho skečů, vtipným zacházením s rekvizitami, dramatickým prostorem, využívání jiných žánru nebo oboru umění, hrou až hravostí, není jednoduché.

Radvan Pácl

aneb stručné názory diváků

Nejsem si zcela jist, zda se mi líbilo, co jste hráli. Určitě se mi, ale líbilo, jak jste si hráli. Jen přemýšlím nad tím, proč ono CO a JAK vnímám odděleně.

Jan Milota

Pro mě parádní groteska s odkazy na němé filmy. Mnoho péče věnováno hudbě, charakterizaci postav pohybem i hlasem. Myslí, že atmosféra, kterou soubor divákům nabízí je víc než pozitivní, svižně ubíhá milý čas.

Eva Spoustová

Velmi pěkné výkony ženských představitelky v pantomimických vstupech. Odlehčené téma s úsměvnými scénami, ale bez hluboké myšlenky, která by obohatila mou duši něčím novým. Trochu mi vadilo „rozházení“ obrazů z jednotlivých příběhů a poměrně častá přehrazení herců. Nápaditá a jednoduchá, ale přitom výstižná byla výprava. Můj osobní problém je v tom, že mě oslovují hlubší témata, než bylo toto, byť určitě dobře odvedené divadlo ve mně nezanechá dlouhodobou stopu.

Miloslava Houzimová

Člověka se nějak týká, ať chce nebo nechce každé představení, s některým se ztotožní víc, z některým míň. Musím přiznat, že co se týká Kleštěnce z pralesa, tak doufám, že se mě netýká – manželovi rozhodně zakážu jakékoli výpravy a expedice. A co jen do pralesa? Ani za barák! I když nehrozí žádné dědictví, pohlavní žlázy jsou už sami o sobě dost velké bohatství. Na svatební cestu pojedeme lodí po moři a snad blesk do stožáru neprašť a kůži nám nestáhne slunce ani mistr Angel – to bude k – lika.

paní Huláková

Jaký zážitek máte z první části přehlídky a na co se těšíte teď při začátku druhé?

V první části přehlídky jsem měl největší divácký zážitek z Mikví a to i přesto, že jsem viděl jen druhou půlku, protože na první jsem se nedostal přes davy studentů. Myslím, že je tu celkově vysoká úroveň inscenací. Teď se těším moc na Kleštěnce z pralesa, protože divadlo De Facto Mimo jsem viděl dvakrát a je to má srdeční záležitost a pak se samozřejmě těším i na všechny ostatní divadla...

A máte na krku nějaké postavy, které se teď na divadelních prknech aktivně objevují?

Mám ještě dvě postavy a to je Nenažraný v Ženitbě a Doktore v inscenaci Lásky hra osudná, obojí se ještě hraje.

Buchty, které máte v košíčku, pečte pokaždé paní Outěchová?

Samozřejmě. Před každým představením čerstvé, jen si taky baba někdy potřebuje odpočinout, tak to zrovna nejsou. Minulý týden došly makové, to víte, mák je drahý. Většina lidí beztak chtěla tvarohové. Já je mám taky nejradši. Ale tento víkend budou i povídkové, nebojte.

-leh-

WEB

Všechna čísla zpravodaje, fotogalerie z jednotlivých představení a další informace o Divadelním pikniku Volyně 2012 najdete na stránkách přehlídky:

www.divadelnipiknik.cz

PROGRAM

NAJDĚTE 10 ROZDÍLŮ

PODOBNOST ČISTĚ NÁHODNÁ?

Pozorným divákům (a takoví jsou na Divadelním pikniku přinejmenším všichni) při představení Kleštěnce z pralesa rozhodně nemohla uniknout podobnost některých scén se záběry z kultovního filmu Stanleyho Kubricka 2001: Vesmírná odysea či nedávného blockbustera Zrození planety opic. Jak je vidět na fotografiích níže, soubor De Facto Mimo se tentokrát trefil de facto přesně. Gratulujeme!

Pátek 18. května 2012

NN 9.00 DS AMADIS Brno / režie: Radim Blaško, Jana Štěpánová
Robin Hawdon: Úžasná svatba

NN 14.00 Diskuse (Úžasná svatba)

K 17.00 Divadlo Kámen Praha / režie: Petr Macháček
Petr Macháček: Deus ex offa

K 20.00 DS Karel Čapek Děčín / režie: Jiří Trnka
Alina Nelega Cadaridu: Amalia dýchá zhluboka aneb Internacionála
NN 22.30 Diskuse (Deus ex offa, Amalia dýchá zhluboka)

Sobota 19. května 2012

K 10.00 Divadlo Point Prostějov / režie: Vojtěch Pospíšil
Robert Thomas: Druhý výstřel

NN 14.00 Divadlo v Lidovém domě Vsetín / režie: Marcel Sladkowski
F.G. Lorca: Dům Bernardy Albové

K 18.00 Diskuse (Druhý výstřel, Dům Bernardy Albové)

NN 20.30 DS Ty-já-tr/NAČERNO Praha / režie: Luděk Horký
Daniel Hrbek, Jiří Janků podle Alexandra Dumase: Tři mušketýři

NN 22.30 Diskuse (Tři mušketýři)

Nám 00.00 Ohňostroj

Legenda: NN – Na Nové, K – Kino, Nám = Náměstí Svobody, S – Semináře, PL – Plovárna

Zpravodaj XXI. celostátní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní piknik Volyně 2012. Redakce: Lenka Huláková, Petra Jirásková, Jan Švácha, David Slížek. Vydává Městské muzeum a kulturní centrum ve Volyni.

Náklad 150 výtisků.

Zpravodaj je tištěn na barevném multifunkčním zařízení KONICA MINOLTA bizhub C220 firmy ZM Servis České Budějovice.